

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 42. S. Eulogii Martyrium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. alterum Romanum fuit) obtinuerunt.
A. C. 858. Has ergo Reliquias, quæ in itinere per
 multis miraculis clarescebant, in Fran-
 ciam deferunt, atque 20. Octobr. anno
 858. ad Vicum Acmantum ad possessio-
 nem Abbatiaë pertinentem perveniunt,
 quo magna pars Monachorum cum cor-
 pore S. Germani Normannorum furo-
 rem fugiens se receperat. Rex Caro-
 lus lætabatur, quod Regni sui tempore
 tales Gallia promeruisset flores; ut ve-
 ro de omni illusione esset securus, Cor-
 dubam misit quemdam nomine Mancio-
 nem, qui omnibus exploratis factum cum
 iisdem adjunctis, sicut duo Monachi, re-
 tulit. Usuardus istorum Monachorum
 alter Martyrologii Auctor est celeberrimus;
 hæc vero Historia ipso dictante ab
 Aimoino ipsius Confratre, ejusdem Mo-
 nasterii alumno, conscripta. S. Reliquiaë
 ibidem hodieque asservantur.

§. XLII.

S. Eulogii Martyrium.

vit. S. Eul.
II. Mart. c. 3
Boll. to. 7.
p. 93.

Wistremiro Archiepiscopo Toletano
 eodem anno 858. die ultima fati-
 functo Eulogius Presbyter Cordubensis,
 suffragio omnium Episcoporum illius
 Provinciaë & viciniæ, mortui Successor
 eligitur; aliquo tamen obstaculo super-
 veniente non fuit consecratus, & ipso ad-
 hucdum in vivis agente electus est alius,
 quam-

quamvis Eulogius postquam fuisset electus, ne quidem duobus mensibus integris supervixerit; Martyrium enim & ipse pertulit, qui tot aliis subeundi Martyrii Auctor extiterat. Puella, cui nomen Leocritia, ex nobili Musulmannorum familia nata, a prima ætate Religionem Christianam opera cujusdam mulieris propinquæ edocta, Baptismum acceperat. Quod cum ejus patri matrique suboluisse, continuis virgarum plagis diu noctuque misellam ad renunciandum fidei Christianæ compellere satagebant. Illa vero calamitatem suam perfidum hominem Eulogio Presbytero ejusque sorori significavit, seque percipere in talem locum fugere, ubi libere Religioni suæ vacare posset.

Eulogius modum secreto suggestit, quo ex domo paterna evadere posset, ipsa solerter dolum adjuvante; quippe parentibus imposuit, simulans, se eorum voluntati obtemperaturam. Imo, quo certius falleret, semel etiam in ritus Religionis Christianæ lusit. Cultum corporis quoque impensius curare cœpit, quasi matrimonium cogitans, & quadam die commenta, se ad convivium nuptiale alterius puellæ ituram, domo egressa, convolavit ad ædes Eulogii & ejusdem sororis, qui porrectis brachiis exceptam apud fidelissimos amicorum volentem

Sæculum IX.
A. C. 859.

c. 4.

Leocritia
Martyr.

Tt 5

occul-

Sæculum IX. occultarunt. At pater & mater filia fu-
A. C. 859. ga acerbissime tacti ad locum, quo deti-
 neretur, explorandum, nihil intentatum
 reliquerunt, ipsisque urgentibus Judex
 permultos Christianos, quin etiam San-
 ctimoniales & Presbyteros virgis cædi
 jussit. Eulogius interim propositi sui
 tenax sæpe Leocritiam ex una domo in
 aliam deduci curabat, ut securius late-
 ret, & ipse noctes totas in pavimento
 Ecclesiæ S. Zoili prostratus ferventissi-
 mas ad Deum preces fundens transige-
 bat. Sancta quoque virgo jejunabat,
 vigilabat, in cinere & cilicio cubabat.

6. 5. Quadam nocte cum ad invisendum
 Eulogium & sororem ipsius venisset, re-
 dire ad proprium diversorium non po-
 tuit, quia ille, qui puellam deducere de-
 bebatur, sero venit, & interim illuxerat.
 Re ad Judicis notitiam perlata, milites
 mittit, qui domum cingunt, atque inde
 Leocritiam & Eulogium raptantes Judici
 sistunt. Is Eulogium interrogat, cur
 hanc puellam domi suæ detineret, qui
 respondet, Presbytero non licere quem-
 quam, qui doceri cuperet, a se repelle-
 re; cumque Judex irritatus diceret, se
 eum tam diu fustibus castigaturum, do-
 nec spiritum emitteret, ait Eulogius, rem
 gladio melius perfici posse, simulque in
 Musulmannorum Prophetam & Religio-
 nem vehementer invehitur. Illico ad
 Pala-

Palatium in conspectum Senatus deduci- Sæculum IX.
 tur, ubi eum Senatorum aliquis, cui erat A. C. 859.
 notissimus, affatus est in hunc modum:

Si homines rudes in exitium pertinaciter ruant, pereant, qui perire volunt; at viros probos & doctos, quibus te accensendum non dubito, eorum insaniam sectari minime oportet. Crede mihi, obsecro! paucis verbis libera modo animam tuam, cum aliter salvus esse nequeas. Revertere deinde ad Religionem tuam, & spondemus te ab inquisitione nostra tutum fore. Eulogius subridens dixit: *O! si scires, quanta præmia illos maneant, qui fidem nostram constanter profitentur, abdicares profecto munus, quod geris.* Tuncque Evangelii veritatem iis intrepide annunciare cœpit, qui, ne eum audire cogerentur, illico ad mortem damnarunt.

Cum duceretur ad locum supplicii, aliquis ex numero spadonum regionum loquenti alapam inflixit, cui ille protinus & alteram maxillam præbens alterum etiam ictum patientissime tulit. Ubi ad locum destinatum pervenit, flexis genibus & extensis ad cœlum palmis oravit, & signo Crucis totum corpus muniens obtulit caput, quod licitor promptissime revulsit a corpore, hora nona, seu post meridiem tertia, die Sabbati, undecima Martii anno 859. Sepultus est
 ad

Sæculum IX. ad S. Zoilum. Quatriduo postea Leo-
A. C. 859. critia quoque decollata est, corpusque in
 Betim fluvium provolutum, sed inde e-
 reptum, & in Ecclesia S. Genesii in Vico
Mart. Rom. *Tertios* sepultum. Ambos Ecclesia il-
II. & 15. lis diebus, quibus passi sunt, honorat.
Mart. Vitam vero S. Eulogii Alvarus ipsius a-
 micus scripsit; ex quo tempore pauca
 admodum Ecclesiæ Hispaniarum sub ju-
 go Mahometanorum gementis monu-
 menta ad nos usque pervenerunt.

§. XLIII.

Litteræ Hincmari contra rapinas.

Opusc. 7. **I**n Francia cum, civili bello inter duos
to. 2. p. 148. fratres Ludovicum & Carolum fer-
 vente, omnia rapinis & cædibus misce-
 rentur, Hincmarus Archiepiscopus Re-
 menfis datum ad Parochos suos manda-
 tum in Quadragesima hujus anni 859.
 promulgari præcepit, & cum raptores,
 inquit, ideo solum ad Ecclesiam veniant,
 quia adsueverunt, & in Missa perlecto
 Evangelio remanere non soleant, istud
 Mandatum statim post Epistolam recita-
 bis. In eo Hincmarus hortatur, ut illi,
 qui in sua Diœcesi versantur, a rapinis,
 a vi, aliisque criminibus, quæ tunc im-
 pune committebantur, abstineant, & Lo-
 ca S. Scripturæ refert, ex quibus osten-
 ditur, ea delicta inferni flammis puniri.
Abstinetes, ait, hoc præsertim tempore, in
 quo